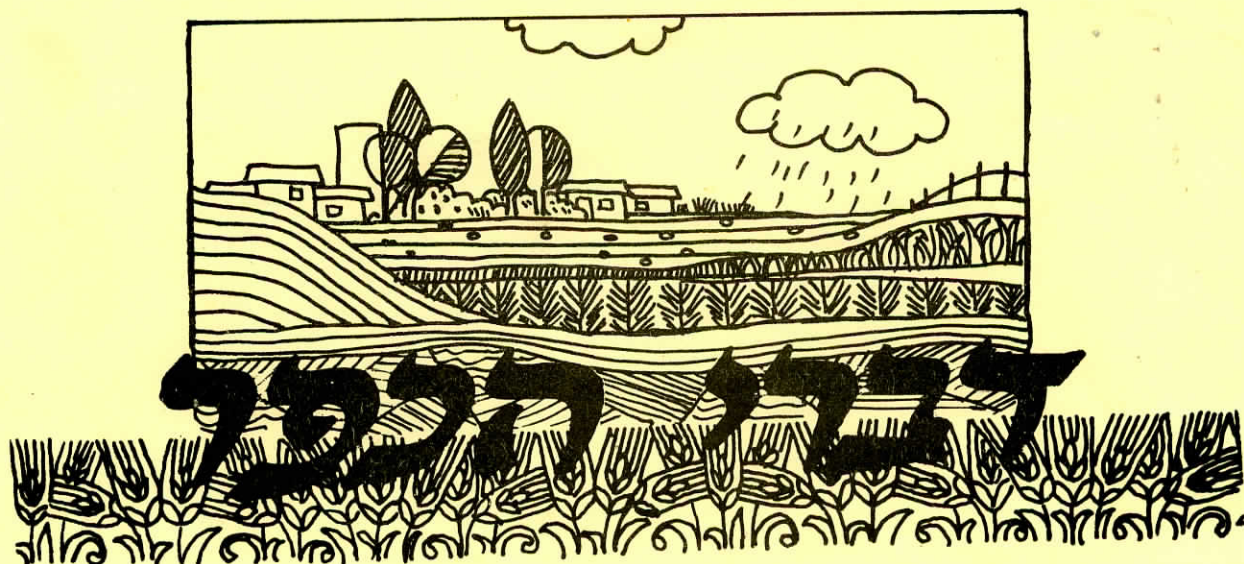
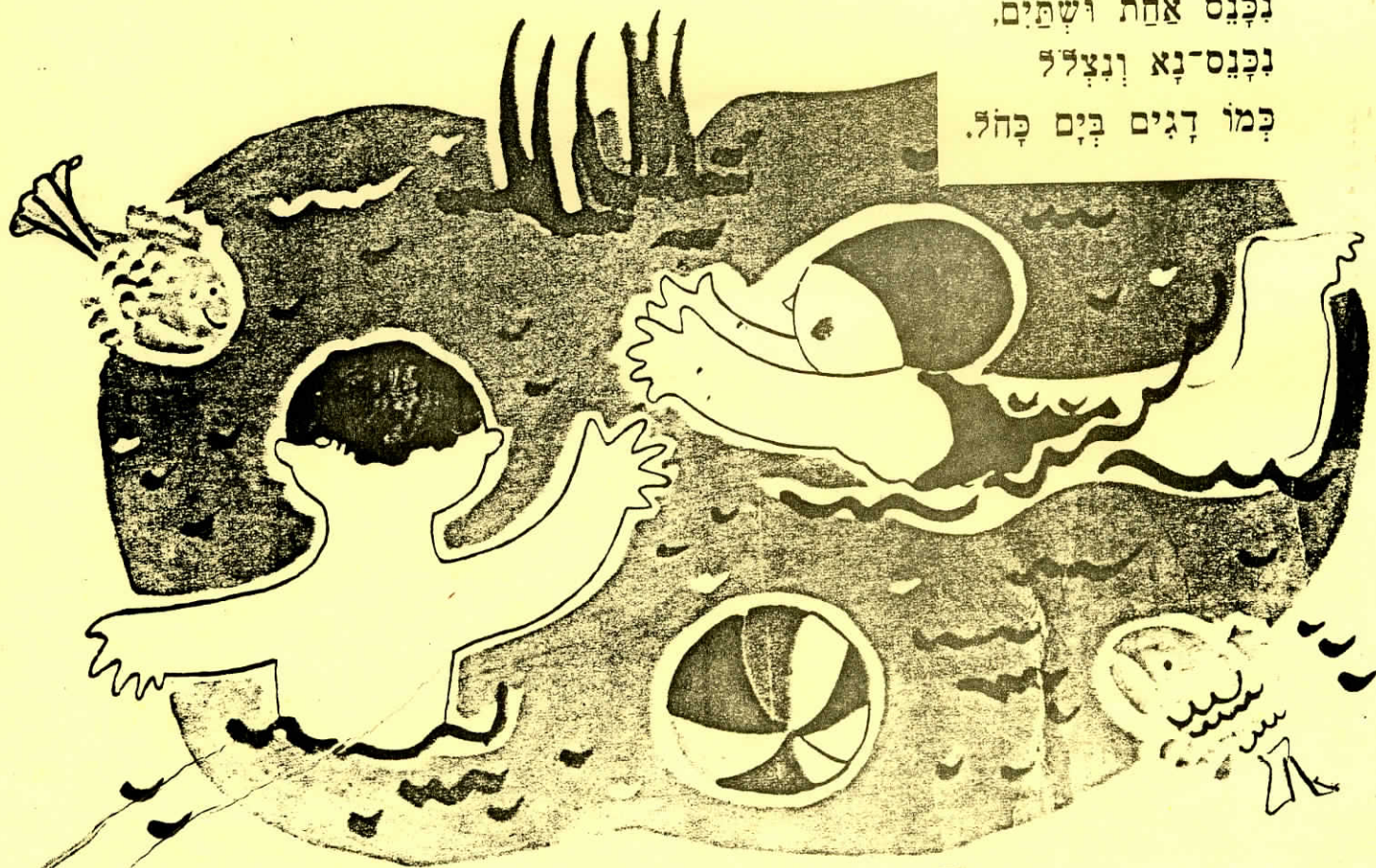

ב ב ר כ ה
אם המים לא היו
מכוסים בשכבת קרח, נפתחה עונת השחייה
בכפר הנשיא לפני יומיים (כלומר ביום העצמאות).....

בברכה טובים המים,
נכנס אחת ושנים,
נכנס-נא ונצל
כמו דגים בים כהל.

מה נשמע?

* באותו היום שמקהלת הגליל העליון יצאה בדרכה לאירופה, אירחנו כאן קבוצה גדולה של צעירים מפרנקפורט, ששרו לנו משירי... הגוספל באנגלית ושירים עבריים גם כן. המנצח הנלהב סיפר לי, שהנערים והנערות ביקרו ב"יד ושם" ביום השואה ולא ידעו איך לבטא את תדהמתם. היה זה, כנראה, זעזוע לא קטן.

* וחדשות ראשונות מחברינו במקהלה. קונצרט ראשון בשטוטגארט עבר בשלום, והרבה מזמנם נוסעים באוטובוסים ממקום למקום.

* ידעתם שיש לנו כבר "תינוק בתשלום" בבית התינוקות? בן 3 חודשים חמוד, שמביאים אותו מ"מעוף" (ע"י ורד הגליל) בשעה שבע בבוקר ובאים לקחתו בשלוש אחה"צ. כינתיים טוב לו מאוד, לדרור הקטן, בין ה"חבר'ה" ועם הצוות המסור.

* אם ראייתם את הרי ברג מסתובב עם אורח בלונדי צעיר, אז תדעו לכם שזה לא בנו או נכדו. זה מומחה להתקנת שולחנות "סנוקר" וזה בדיוק מה שהוא עושה. לאלה שעדיין לא ביקרו - המקום ממול המרכולית, מתחת למחסן הבגדים. כאשר הכול יהיה מוכן, יבואו בני המשפחה של הרי והנכד יתן "הצגה" מקצועית, איך לשחק את המשחק. כל זה מטעם ועל חשבון המשפחה, כמוכן. מספרים לי, שיש גם סרט וידיאו ללימוד ספורט זה. (ראה גם כתבה בעניין להלן)

* זה מביא אותנו באופן טבעי לתחרות הבריידג' על שם דייב ז"ל, שהתקיימה במועדון בשבת. הרבה משתתפים מכל האיזור נלחמו על הגביע, שהוענק לרבעייה מכפר הנשיא - בפעם השלישית, אך לא לצמיתות! הוא ימשיך לנדוד עוד שנים רבות. פרט מעניין - קני ו. יצק במו ידיו את המדליות שניתנו למקום השני והשלישי.

* סיפור עצוב, סיפור מרגיז: כל עצי הפקאן, שנשתלו סביב למגרש הכדורגל בט"ו בשבט, נעקרו ונצנבו לפני שבוע. המגלה - מיקי נוי, שנסע למוחרת לחו"ל עם המקלה, אך עוד הספיק להגיד ליגאל. יגאל ייפגש השבוע עם ראש המועצה המקומית של טובא ועם ראש קבוצת הכדורגל המתאמנת אצלנו, כדי לברר דברים. אומר יגאל: "בין עצי הפקאן שתלנו עצי כליל-החורש. אלה לא נעקרו." אז אני שואלת אתכם: מה עושים?

* בנגריה סיימו לרהט את חדרי האירוח (שם זמני) ועכשיו עוסקים בבניית ארגזים למשלוח ה"פילון" עבור המפעל.

* שרית וולפין וגילי קולינס נסעו השבוע לסן-פרנציסקו - שלב ראשון בשנת החופש. כמו-כך ג'ימבו ורחל יצאו לארה"ב ולאוסטרליה, לביקור בנים ונכדים. בילוי נעים לכולם ושיחזרו בשלום.

* ברוכים הבאים - כרמי סינה, שחזר אחרי כמעט חמש שנים, בלוויית חברתו הניו-זילנדית. ולמקס הירס, שחזר מנדודיו הביתה, ושגם אותו ראיתי לפני סגירת הגליון. קליטה מהירה לכולכם.

שבת שלום

אל ז ה

תיקון טעות

אחראית להבאת אומנים מחו"ל והמעודדים אותם להופיע בכפר הנשיא הם בני משפחת בעלה של ליאורה (אדלשטיין) - ולא ליאורה עצמה, כפי שנכתב בגליון הקודם.

הערות המערכת: גליון זה נסגר לפני חג העצמאות.

דו"ח בענייני קליטה

- (1) פרוטוקול הדיון שנערך במועדון על מגמות קליטה נמצא בשלבי עיבוד ואנו מקווים לפרסם בקרוב את שנאמר בו.
- (2) נפגשנו עם ועדת הבנים לדיון על העברת הטיפול בבנים חוזרים ובני זוגם מוועדת הקליטה לוועדת הבנים.
- בדיון הסתבר, שיש תחומי חפיפה רבים והוחלט להמשיך לעבוד בשיתוף פעולה, כאשר לגבי כל נקלט יוחלט מי הגוף שדרכו תובטח קליטה טובה יותר.
- (3) בוב הארט פנה לוועדה לדון בהצעתו לבטל את הטסטים, הנהוגים היום בתהליך הקליטה, ולהעמיד את שנת המועמדות כמבחן אמיתי לקליטה.
- הוועדה דנה בה צער על צדדיה השונים. חברים הרגישו שאנו זקוקים לכלי אבחוני בנוסף להתרשמות הישירה שלנו, על-מנת שנוכל ללמוד ולדעת לטפל נכון יותר באנשים המתקבלים על-ידינו. עם זאת היתה הסתייגות מהטסטים הגרפולוגיים והוחלט להמשיך לתגזר רק בשירותי טסטים מקיפים, רב-כיווניים ומצליבי-מידע.
- כמו-כן הועלתה הצעה, להאריך את תקופת המועמדות המקובלת למעבר לשנה אחת. הנושא לא סוכם.
- (4) אירחנו את משפחת ניסן מכפר סבא לסוף-שבוע.
- בינתיים הודעה המשפחה על החלטתה, להאריך את חתימת הבעל בצבא הקבע, והם הודו לנו על האירוח הנעים שלו זכו אצלנו.
- (5) משפ' לאופר מנהריה התארחו לסוף-שבוע. המשפחות שאירחו וכן חברי ועדת הקליטה התרשמו בחיוב וממליצים על המשך הקשר עם המשפחה.
- (6) אירחנו לסוף-שבוע את שושי פישלר, רווקה, עולה מאנגליה, הנמצאת היום כמועמדת בקיבוץ מגידו. ההתרשמויות היו מעורבות ועדיין לא סוכם על המשך הטיפול.
- (7) משפ' רחל ודוד ריפקינד פנתה להתקבל למועמדות. למשפחה שתי בנות - נעמי (6) ומרים (3). ועדת הקליטה ממליצה בשמחה על קבלת המשפחה ומקווה שבנים נוספים ישובו אלינו לקיבוץ.
- (8) ריצ'ארד איסטון פנה בבקשה, לקבל את חברתו עירית רון ושני בניה לקליטה. הוועדה ממליצה לקבלם.
- (9) לורן אנגלסברג עומדת לסיים שנת מועמדות וביקשה להתקבל לחברות. הוועדה ממליצה לקבלה.
- (10) מרדכי ודינה ברור סיימו את שנת המועמדות והביעו רצונם להתקבל לחברות. הוועדה ממליצה לקבלם.

הוועדה עדיין עובדת בהרכב חסר ומקווים להשלים בקרוב את הצוות.

מזל טוב... מזל טוב

י מ ל - ה ו ל ד ת

14.5. ינר קורנבליט

15.5. גב' שושנה פלמה

דורון אורן
גלעד אגם

16.5. יוני בן-חיים
אד משיח

17.5. גליה טובס
רן כ"ץ
נוגה ליפשיץ
יסמין מלינה

18.5. מקס מדר
פיל גליק

19.5. פם מנדז'יגורסקי
עליזה דויל

20.5. טוני משיח
שירית דבולט

י ו ס - נ י ש ו א ל י ן

17.5. בתיה ומאיר ריינס

כ ן ב ו ל ד

להורים - מיכל ויעקב דדוש
לסבים - ריימונד וראובן גוטר
ולכל המשפחה - שפע ברכות

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: ש י ג ע נ ו ב ח ל ל Spaceballs

בימוי: מל ברוקס משחק: ג'ון קנדי, ריק מוראניס, ביל פולמן

וכך הוא שב וחוזר אלינו - מצחיק כמו תמיד, ואולי קצת יותר. מל ברוקס, יהודי כשר, בפרודיה פרועה על סרטי חלל, תעשיית סרטים, בובות, סטיקרים ועוד דברים שעושים טוב לסטיבן ספילסברג ולנו עושים מצחיק. כמה אמירות מוצלחות על קולנוע ועל הומור, לגבי כמה מכם הוא בטח יעבור את הגבול, אבל זהו מל ברוקס, האחד והיחיד. מעצבו, עושה אלרגיה והכי חשוב - מצחיק מאוד.

ללכת מהר ולתפוס מקום, אבל רצוי להתרחק מכרמי סינה. שמעתי שהוא חזר ומנסיון ישן - כשהוא צוחק על-ידך בסרט, זה ממש כואב.

בשבוע הבא - "ללא מוצא" עם קווין קוסטנר.

ו. (ונטילטור) סרטים

— תורנויות —

בעקבות החלטת האסיפה להתחיל להפעיל את מנסדנת השירות לחברים ע"י תורנויות אחרי יום העבודה, אנו רוצים להתחיל להפעיל את התורנויות בתאריך 21.5.89. תורנויות "הקמות" כבר מתבצעת בבתי הילדים ואנו מקווים לשיתוף פעולה מכל החברים.

1. חדר-האוכל

- א. חדר-האוכל יופעל ע"י 5 חברים, כאשר כל חבר יתן תורנות ערב אחד, כל 4 שבועות:
- 1 חבר - בדלפק, משעה 17.00 עד 19.30
1 חבר - " " " 18.00 עד 20.30
2 חברים בשטיפת כלים משעה 18.00 עד 20.30, כולל ניקוי הכניסה לחדר שטיפת הכלים
1 חבר לניקוי שולחנות " 19.30 עד 20.30
- ב. בימי ראשון, שלישי וחמישי - 2 חברים לשטיפת הריצפה, משעה 16.00 עד 18.00.
2. מרכולית - חברים קבועים
2. מספרה - חברים קבועים
3. קוסמטיקה - חברים קבועים
5. מינימרקט: בימי ראשון, שלישי וחמישי, ערב אחד כל 4 שבועות, משעה 17.00 עד 19.00
6. מחסן בגדים: מיום ראשון עד חמישי, אחת ל-4 שבועות, משעה 15.00 עד 17.00
7. מועדון החברים: בימים שני, שלישי, רביעי וחמישי, אחת ל-4 שבועות, משעה 20.30 עד 23.00 - בין היתר, כדי לאפשר ל'תיירים' לראות טלוויזיה.
8. בתי ילדים: משעה 14.15 עד 16.00

החברים יקבלו פתק לגבי השיבוץ שלהם.
במשרד סדרן העבודה תהיה תלויה הרשימה לפי סוג התורנות ומספרי השבועות.
כל החלפה תתבצע ע"י החבר, כפי שנהוג במסירת שבת וחג. הסדרן לא יטפל בשום החלפות, למעט מחלות ומילואים.

מתנדבים, חברי אולפן ובני נעורים מכיתה י' ישובצו בהתאם לצרכים.

תודה על שיתוף הפעולה

סדרן העבודה ומרכז השירותים

אנשים רבים פנו אלי בעל-פה, ובכתב בעניין ה"חמשיר" של שושי ק. שהתפרסם לפני שבוע. אין זה דבר רגיל לקבל תגובות כה רבות על חומר שרואה אור בדפים אלה והיו רבים שהטילו בספק את חופש הביטוי "עד הסוף" בעלון קיבוצי. למרות זאת אנו מביאים את שלושת הקטעים הבאים. אני רואה בזה את העניין כמחוסל ומודיעה שלא אקבל תגובות נוספות בנושא..

אנגה

אני רוצה למחות נמרצות בפני מערכת "דברי הכפר": מהם הקריטריונים לגביהם אתם מחליטים לצנזר? האם זה תלוי מי הכותב? או מי הקורבן.

בשבוע שעבר ארם, לדעתי, עברתם את הקו האדום. לא יתכן ש"דברי הכפר" ישמש במה לחבר/ה שישמץ חבר/ה אחר על בעיה מסוימת שהיתה לו עם אותו חבר/ה. לדעתי, ה"חמשיר" ששושי כתבה עבר את גבול הטעם הטוב. זאת היתה כתבה משמיצה ומעליבה ולא נכונה. בקיצור, נושה וחרפה.

ולשושי אני מוסיף לעצמי לומר, לך יש עדיין הרבה מאוד ללמוד בעניין מוסר עבודה ועבודה לפי שעון - אז קחי זאת לתשומת לבך.

שמעון

(הודפס כלשונו - הכתבנית)

תוספתא ל"תמונת מצב"

ברצוני להסביר כמה דברים בקשר למה שכתבתי בשבוע שעבר, בעקבות כמה תגובות שקיבלתי במשך השבוע.

ראשית, לא כתבתי ולא ניסיתי לכתוב אף מילה בקשר לעבודתה של יניתה ובכל מקרה אינני רואה את עצמי בעלת סמכות לעשות זאת. אני התייחסתי לדברים שמעבר לעבודה, מה שאני קוראת "יחסי אנוש", שהמרכיב העיקרי שלהם בשבילי הוא איכפתיות.

ישנם הרבה אנשי מקצוע, בתחום הרפואה למשל, הנחשבים למצויינים, ונתקלתי בכאלה לפני שבחרתי לחיות כאן, ויחד עם זאת כשנגמר יום העבודה שלהם, לא נותר כלום בינך לביןם, וזה בסדר שם! כיוון שזה מבוסס על יחסי מטפל-מטופל.

אני בחרתי לחיות במקום שבו מצאתי משהו אחר, בית, משפחה בשבילי. ובדיוק כמו שאני מצפה ליחס איכפתי מצד המשפחה הפרטית שלי, כן אני מצפה ליחס כזה גם מצד משפחתי הקי-בוצית, אלא שלאחרונה אני נתקלת ביחס גובר והולך של מה שאני קוראת: "אני לעצמי", וכ-גודל הציפייה כן גודל האכזבה. ואני כותבת את הדברים מבית ולא מחוץ.

אומנם יניתה לא אחראית לציפיות שלי, הן שלי ואני אחראית להן, אבל זה לא מונע ממני להיפגע ולכאוב, ולהביע את הכאב שלי בדרך הטובה ביותר שלי - כתיבה, ומעל הבמה היחידה כאן, המאפשרת לי להעלות אותו ("דברי הכפר"). בכל מקרה, הכוונה היתה לתאר חוויה אישית ולא דווקא לפגוע במישהו.

שושי ק.

תמונת מצב (למען תיקון העלבון)

הבן-אדם קם בבוקר יום חדש!	שם באיזור הכתף מין משהו כזה כואב.	"תבוא עכשיו!!" יש אומנם לחץ בעבודה וגם אני קצת חולה, אך אין דבר, כבר אסתדר. תבוא מייד ואל תאחר." הלא שנינו מאותו קיבוץ וכשזה נחוץ וכשאני בצרה גם אתה תבוא לי בעזרה.
פוקח הבן-אדם את עיניו ומתכוון לזינוק עליז לקראת היום שלפניו. עוד מתיחה קלה לימין ולשמאל - אך אבוי -	ואוי ואוי! ואוי ואוי! - והכאב גובר. "הלו, יניתה?" הוא אומר בקיצור הוא מתאר מה המצב ויניתה משיבה:	

יעל נ.

שולחן ערוך

(S N O O K E R) - (ס נ ו ק ר)

עתה, כשהכל מונח במקומו, הגיע הזמן לספר ולרשום איך הגיע הסנוקר לכפר הנשני...

לא יאומן, אך עברו כמעט שנתיים מאז השאלה, שלא היתה בלתי צפויה - "מה אתה מבקש ליום ההולדת ה-70 שלך?" תשובתי, לשם שינוי, הייתה מוכנה בפי, כמעט אוטומטית, כתוצאה משטיפת מוח מצד סטיפן הצעיר כשנה קודם לכן. "אם אתה כבר שואל - נו, הממ, שולחן ביליארד מקצועי בגודל מלא יהיה נחמד מאוד. זה מתאים לגילאי 70 או אפילו 60." קו הטלפון נדם לדקה קלה, רק הרמת גבה בצד השני נשמעה. "אתה בטוח?" "כן, השבתי, אני בטוח." "טוב, תבין, אני אסדר את התשלום. כל היתר - הבחירה, קנייה, משלוח וכו' - אתה מארגן." כמעט השבתי שבעצם רק התבדחתי וכל רצוני הוא לקבל ממנו צנצנת "מרמיט" גדולה כמתנה. אבל אמרתי: "כן, בסדר, מוסכם."

לספר את כל תלאות הדרך יהיה לי מכאיב ולכם משעמם. אך בכל זאת ישנם קטעים שנראים שווים איזכור:

עמיל-מכס רדום בחיפה שנחר ונחר ויתכן שטרם חזרה אליו הכרתו; יצואנים באנגליה שטעו מאוד במילוי הטפסים הרבים וטענו אחר-כך שתיקון טעויותיהן הוא מעשה פלילי; התכתבות מייגעת, כדי לנצח אותם לבסוף. בינתיים התגלגל השולחן למקום בלתי ידוע באחד הנמלים. כשהוא נמצא, בוטלה ההסכמה, שהושגה קודם לכן, על מקום משכנו בקיבוץ. זה היה מפנה טראומטי לחבר פשוט, בעל פרופיל נמוך וראש קטן (החתום מטה, לא המתרגם), המצפה להגעת שולחן אדיר במשקל טובה וחצי ואין איפה לשים אותו!

התחיל החיפוש למשכן חדש. המצב בלתי-יציב. הוצעו הצעות נבונות ובלתי-נבונות. הבטחות הובטחו ובוטלו. לבסוף אותה האתר האידיאלי. אך אליה וקוץ בה: יש רק שלושה קירות. אין ריצפה ומחצית התיקרה חסרה. דלת חסרה. חסר גם כסף להשלים את החסר... מה שלא חסר הוא הר של גרוטאות וציוד

זנוח, התופש את רוב השטח.

אין דבר. להתקדם בעוז לקראת היעד, צעד אחרי צעד. להשיג אישור ה"ועדה"; להתקשר עם רכז מטה החירום ורכז ועדת התכנון המנוטרל, המאושפז לזמן ארוך; להתמיד, להאמין בהצלחה המיוחלת, לנדנד, לעבוד קשה, לשנורר, לשכנע, להתפלל, להתחצף ואף "לקחת" איזה חפץ דרוש - ואז ההצלחה לא תאחר - או כן תאחר - להאיר לנו פנים. "חבר המושבעים" דף ופסק וגזר - וגם הטיפ: "כלום זה הזמן להתעסק במותרות?" - "החביאו היטב את התוצבה הזאת." - "הקפד שזה לא יעלה למשק אגורה שחוקה אחת, פן נשנה את דעתנו!" - "תבין שהסנוקר לא רק רכוש הפרטי וועדה זו או אחרת תרכיב תקנון, כדי להסדיר את השימוש בו" (תודה לאל) - וכן הלאה וכן הלאה.

מדוע לא הזכרתי בעיות של תכנון, שינויים בתכנון ודחיות נשנות? אין להם סוף.

אבל אל תחשבו שהכול היה קשה. מההתחלה הנושא עורר בין החברים עניין, התלהבות ונכונות לעזור. מעל ומעבר להערכה ולתודה הראשוניים (כרונולוגית) הם נעמי פורסטר וראובן גוטר עבדו מקצועיותם המשרדית; לן כמקדם פרויקטים יעיל ביותר; מקס חייט ואדי כמפגי

(המשך בע' 8)

הגרוטאות; צוות צבעים זריזים בהנהגת נורמן, מקס נדיב - ואלק גם. טוני והרי אשר על הצינורות; טל וגבי, מואחי החישמול; ראש הנגרות, ג'ק ב.נ., שכבר אוזכר ב"דברי" כבונה יחיד של החדר כולו, במקצת הגזמה, אבל נכון שתרומתו הייתה "מלכותית" (קינג-סייז בלע"ז).
צר לי אם שכחתי לזכיר מי מהתורמים הרבים. קצרה היריעה וזכרוני עוד קצר ממנה. יקבלו האלה את התנצלותי מראש ובדיעבד.

ועוד בין התורמים לא ייפקד מקומם של אלה הסקרנים שהוסיפו אווירה בהפליאם שא-לות על העושים במלאכה. הנה כמה דוגמאות:

- ש. כלום המקום הזה יהיה מספיק גדול? ת. לא חשבתי על זה. יש לך אולי מטר?
ש. העמוד הזה לא יהיה במרכז השולחן? ת. אנו באמת מתקינים חור גדול באמצעו.
ש. האם לכולם יותר לשחק? ת. לא לכולם. לא לנשים ולא ליהודונים.
וכל זה הוסיף לסיפוקנו מעמלנו.

לבסוף, הרי שתרומתם של אחי מוריס ובתי ג'ני היתה ללא שיעור במפעל זה, ומגיעה להם מילה טובה. תודתנו העיקרית בכל זאת נתונה לנכדי סטיבן בן ה-10, שאהבתו למשחק זה הציתה את השאלה המכרעת: "סבא, יש לכם שולחן סנוקר בקיבוץ?". כך התחיל 'הכדור' להתגלגל.

הרי ברג - תרגם טומי

...: ועדת בייליארד :...

(תת ועדה מטעם ועדת ספורט)

נוכחים: הרי ברג, אלק, דוד דבולט, נורמן ברק, ארווין, לן, בני א., אריק ל., מיקי ח.

1) שיחה כללית על מטרות הוועדה, וכללים לשימוש בחדר הבייליארד.

הצעה לתקופת נסיון:

1. שם המקום - "מרכז הסנוקר".

2. זכויות השימוש במרכז הסנוקר:

(א) כל חבר משק

(ב) כיתה י"ב מסמסטר ינואר

(ג) חיילים ו-ש.ש.ש. - וכל בן משק אחר אחרי צבא.

(ד) אין זכות שימוש למתנדבים ואולפניסטים.

3. שעות שימוש: (א) ימי חול: כל יום בין השעות 18.00 - 23.00

(ב) ימי שישי: 20.00 - 23.30

(ג) שבת: 20.30 - 23.00 + 18.00 - 14.00 (עדיפות לחיילים)

(בערבי חג וכו', כשיש פעילות של כל הקיבוץ, יהיה מרכז הסנוקר סגור)

4. תנאי הפתיחה: א. שימוש בשולחן אך ורק כשיש אחראי (תורן) בשטח.

יהיה סידור של תורנות יומית של תורן אחד בין 18.00 - 20.30

והשני בין 20.30 - 23.00

אין להשתמש בשולחן הבייליארד ללא תורן.

ב.

ב. כל שחקן חייב לעבור מבחן לפני שיוכל להשתמש בשולחן הבייליארד

באופן עצמאי ורק אז יוכל לקבל כרטיס שחקן. יינתנו גם שיעורים למעוניינים.

5. אין לעשן במרכז הסנוקר.

אוכל ושתייה אך ורק בשטח הפי.וי.סי ולא בשטח המכוסה בשטיח.

הוחלט על פתיחה רשמית חגיגית בשבת 27.5.1989, בשעה 10.00 בבוקר בנוכחות נכדו של

הרי ברג.

בישיבה הבאה נדון ברשימת האחראים (התורנות) ושיטת המבחן לשחקנים.

רשם: אלק

מצוות כיבוי-אש

שים לב לשריפות !!

מסיבת שאינן דורשות הסבר מפורט בדפים אלה צפויה לנו עונת קיץ של סכנת שריפות בשדה במידה גבוהה למדי. לכן אנו מזכירים לכם שוב כמה נקודות חשובות:

עם גילוי שריפה מנור מייד פרטים למרכזנית במשק או במפעל. כשהמרכזיות סגורות, נא להודיע לאחד מברי צוות כיבוי-אש (ראה רשימה להלן).

בהישמע הודעה על שריפה לבש בגדים שמכסים את כל הגוף ונעליים חזקות וגש לרחבה לקבלת הוראות מאנשי הצוות.

ועוד כמה נקודות:

אם ברשותך טרקטור, תביא אותו, כמובן עם עגלת נוסעים, אם אפשר. כמו-כן תביא מכשיר-קשר, אם יש לך.

הראשונים ייצאו בטנדרים ויעברו ליד מחסן כיבוי-האש, כדי להצטייד ב-

מחבת אחד לכל זוג

מימיה לכל זוג

ילקוט כיבוי לכל שלושה.

אל תשכחו - תעבדו במחבת לסירוגין ובתנועות קצרות בלבד!

היזהר מכוויות ושתה הרבה מים!

תודה מראש על העזרה ובהצלחה

צוות כיבוי-אש: איזק, אלן, הרולד, טומי, טוני
ריצ'ארד

ב י ט ו ח ח ו "ל

תזכורת:

חברים המתכננים נסיעה לחו"ל, מתבקשים לפנות להנה"ח להסדרת ביטוח הנוסעים, לפחות שלושה שבועות לפני נסיעתם. יש לבוא עם הדרכון ותאריכי הנסיעה והחזרה.

לתשומת-לב הורים לבנים בשנת חופש - להארכת הביטוח הנ"ל יש להודיע לפחות שבועיים לפני שפג תוקף הביטוח.

ד ל י ה
הנה"ח/ביטוח

רשימת ספרים חדשים, בעברית ובאנגלית, שהוכנסו לספרייה בחודש האחרון, תלויה על לוח ההשתלמויות, מול הספרייה.

עם גילוי המצבה על קברו של מיק ז"ל

"אנו מתאספים היום לטקס גילוי המצבה של חברנו היקר מיק ז"ל.
לפני אחד-עשר חודש הוא נפטר באופן פתאומי. ואותה פתאומיות גרמה להלם לכולנו
- בראש וראשונה לנטע, לבני המשפחה - ולכל בית כפר הנשיא.

ההלם עובר - אך במקומו בא החלל הריק. וכאן, בחיי יום-יום, אנו מרגישים את
החלל. לא עוד השיחה עם מיק בחדר-האוכל, שתמיד היתה מלאה תוכן והומור; לא עוד
ביטוי של דאגה ואיכפתיות על כל המתרחש בקיבוץ; לא עוד הצחוק המדבק.

הזכרונות החמים יישארו איתנו לעד. אך הזכרונות בליבם של בני המשפחה הם יותר
עמוקים ויותר עשירים. אנחנו עדים לדרך שבה בני המשפחה של מיק שומרים על
הזכרונות האלה. במיוחד ראינו, איך הבנים והנכדים ביטאו את מלוא המשמעות של
המילה 'משפחה' בצורה שהם התנהגו בתקופה זו ובעיקר בצורה שהם תמכו בנטע מייד
אחרי מותו של מיק. במשפחה זו כל אחד תורם להרגשת היחד, אך נדמה שגם מיק
ממשיך לתרום על-ידי הירושה שהשאיר כבעל, כאב וכסבא.

ההיכרות שלי עם מיק התחילה לפני הרבה שנים במנצ'סטר, העיר שבה הוא נולד
וגדל. ובמשחק הגורל דווקא שם המוות תקף אותו בפתאומיות אכזרית.
במנצ'סטר מיק השאיר אחרינו חמש אחיות: בינה, אתל, אן, מיזי ושילה. אנו חוש-
בים עליהן היום ושולחים להן ברכת חזק ואמץ וחיים ארוכים."

ג ר ש י

נ ר - ז י כ ר ו ן
י"ג באייר תש"ט - בינה אשתמע

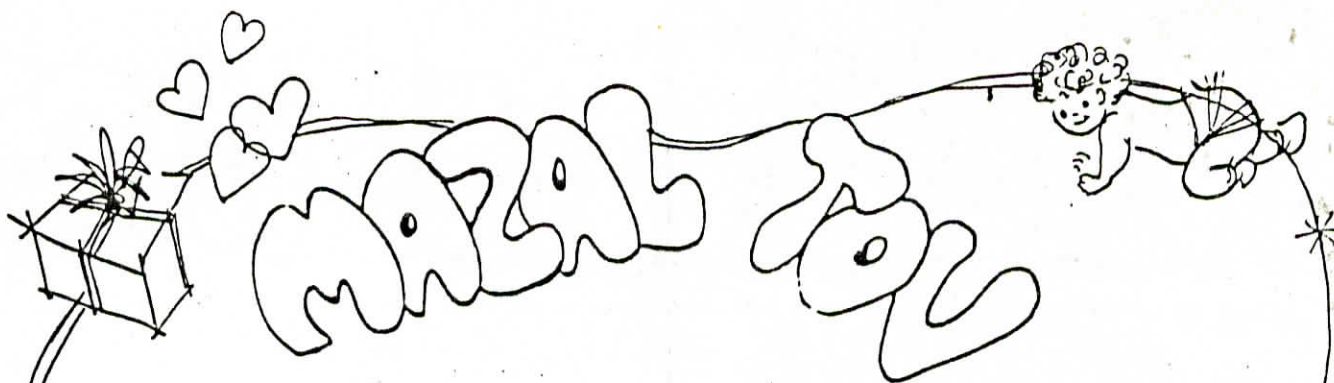
PARENTS PAGE

DEEL NEWS OF THE WEEK

- * Welcome home to two of our wandering sons - Max Heres, and Karmi Cina. The latter has been away for over four years, and together with him we welcome the pretty partner he has brought home with him.
- * It is rather amazing, but in spite of everything we have many applications for membership from families and individuals in town, who are anxious to try our way of life. Not all of them are suitable, and they usually come for a week-end visit, and if both sides are interested, for a longer stay, before anything is decided. One family we are receiving with open arms, is named Rifkind - Gystie and Joe's son and his family, who have decided after many years of town-life, to settle in Kfar Hanassi.
- * News of our wandering choir so far - everything is going as planned. The last I heard they were in Stuttgart, but in the meantime they are probably in Italy already.
- * We already have one "paying baby" in our children's house. He is three months old, and is brought here every day at seven, and goes home at three. He says he is satisfied with the attention he is getting.
- * Latest innovation - a Snooker Room! At Harry Berg's initiative, and with the financial help of his family, we have acquired a full-size standard billiard table with all the necessary equipment, and the young man walking around with Harry just now is in expert at putting up such things. Some members of his family (in particularly his young grandson, who was the instigator of the whole project) are coming over for the "official opening" next week. (The room is situated underneath the Machsan, next to the knitting-room.
- * The Bridge-Cup stayed at home this year for the third time, but competing teams will have another chance next year. By the way, the "medals" for 2nd and 3rd place were cast by Kenny Whitham.
- * A new book-list was put up by Me'ir this week (opposite the library-door).
- * Bon Voyage to Sarit Wolffin and Gillie Collins, who are taking a year's leave.

SHABBAT SHALOM (no yomtoiving this week!)

I N G E

MAZAL TOZ

H A P P Y B I R T H D A Y

- 14.5.89. Yanir Kornblit
- 15.5. Mrs. Shoshana Palma
 Doron Oren
 Gilad Agam
- 16.5. Yoni Ben-Chaim
 Ed Mashiach
- 17.5. Galyah Tubas
 Ran Katz
 Noga Lipschitz
 Yasmin Melinah
- 18.5. Max Mader
 Phil Glick
- 19.5. Pam Mendzigurski
 Alizah Doyle
- 20.5. Tonni Mashiach
 Shirrit Devolt

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 17.5. Batyah & Me'ir Raines

F I L M O F T H E W E E K

S P A C E B A L L S - with Mel Brooks
Bill Pullman, John Kennedy, Rick Morranos,

Mel Brooks, funny as ever, is also the producer of this film - a parody on science-fiction films, the film industry, and what have you. A little risky at times, but you'll have a good laugh, and that's always good.

(Details of opening hours
at the billiard-room will appear
soon.)

See you.

